

Vandraren

Med steg så tunga av ledan svedd,
i följe blott av skatan
Trängande trösten men listigt förledd,
må hända av självaste satan?
Mot hans spruckna kind en vind så viska,
den med sig budskapet bär,
att vill du bli kvitt din oros piska
ta värvning i lustans livliga här.

Söker sig så för att hämta näring
i rökens o stopens saliga slott,
Tung o kluven, helt utan bäring
där mången vandrare kommit o gått.
Ingen plats är detta för dem,
som på becksvart botten sitt liv håller kärt,
Bege dig du tröslöse vandrare hem,
till tron du i barndomens grönska närt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Clown med Poeter.se id #24763 innehar upphovsrätten